

Festivalkoncept

GOLDEN DAYS PÅ ARBEJDE

6-22 sept. 2024

Ni til fem eller 24/7. Nogle lever for at arbejde, mens andre arbejder for at leve. Men uanset om vi gør det på akkord eller på kontrakt, for mening eller for løn, for frynsegoder eller for smør på levebrødet, tegner det, hvem vi er.

Hvad laver du så? Det er ofte åbningsreplikken, når vi møder nye mennesker. For arbejde er et kardinalpunkt i vores forståelse af både os selv og andre. Det dikterer hvordan, hvor og med hvem, vi tilbringer de fleste af vores vågne timer. Uanset om vi er klatret til tops på karrierestigen, står uden for arbejdsmarkedet eller bare holder hamsterhjulene i gang, er det noget, alle har en mening om. Og kræver mening med. Men hvorfor er det i højere grad arbejdet end fritiden, der betinger vores selvforståelse? Og har det altid været sådan? Både for karlen, kandestøberen og konsulenten?

I 2024 stempler Golden Days ind i samtalen om det såkaldte arbejdsliv og forsøger at finde balancen mellem fortid, fremtid, deltid, overtid og fritid.

I 2024 holder Golden Days af hverdagen og tager på arbejde. For arbejde er ikke bare arbejde. Fra de første jæger-samlere, der levede fra hånden til munden, til samtidens åbne kontorlandskaber har arbejdet skiftet form gennem tiden. Det samme har skildringerne. Fra Martin Andersen Nexø's proletarer til Dea Trier Mørchs omsorgsarbejdere. Fra Chaplins industrialiseringsportræt over de vandtætte skotter mellem arbejde og privatliv i tv-serien 'Severance' til de udflydende og overskredne grænser i Olga Ravns skildring af det usynlige arbejde i hjemmet.

"You want a Lamborghini? Sip martinis? You better work, bitch", synger Britney Spears og cementerer lønarbejdets logik. Dolly Parton er mere diplomatisk men ikke mindre bidsk i sin kritik af '9 to 5'-livet. I begyndelsen af 1900-tallet gik industriens arbejdere ellers talstærkt på gaden for retten til netop den otte timers-arbejdsdag. Og igennem de seneste årtier har vi igen set strejker, nye krav til og nye diskussioner om den måde, vi inddeler døgnets 24 timer i portioner af arbejde, fritid og hvile – alt sammen i jagten på den ideelle work-life-balance. Hvis den altså findes.

Vores arbejdsliv er konstant i forandring. I dag er robotterne ikke bare på vej. De er her. Og mens kunstig intelligens, automatisering og ChatGPT truer med at gøre os arbejdsløse, ser vi flere eksempler på quiet quitting og regulære anti-work-bevægelser. Vi diskuterer hjemmearbejde, 30-timers arbejdsuger og borgerløn, mens coaching-guruer sælger tusindvis af bøger med titler som '4-hour-work-week'. Løn alene gør det ikke nødvendigvis for os. Men at arbejdet skulle bære lønnen i sig selv, er måske også for meget at forlange. Eller hvad?

I 17 dage trækker Golden Days i arbejdstøjet, når festivalen undersøger, hvordan beskæftigelsen har formet os som mennesker og samfund gennem historien. Vi undersøger, hvem vi er, når vi slider, slæber og mødes over kaffeautomaten – og når vi flexer, holder fyraften og stempler ud efter lang og tro tjeneste. I det følgende præsenterer vi fem tematiske snit, der hver især og tilsammen tilbyder en række indgange til og perspektiver på årets tema. De fem indgange kalder vi:

- Hvad laver du så?
- Work bitch!
- Harder, better, faster, stronger
- Arbejdslandskaber
- Out of office

Golden Days

HVAD LAV ER DU SÅ?

Smør på brødet har alle dage været arbejdets *key selling point*. Husleje og havregryn. Foreningskontingent og Paris i påsken. Men der er også noget andet på spil. For arbejde er ikke bare arbejde. Det støber vores værdier, lokker os med social status og LinkedIn-forbindelser. Det dikterer, hvordan, hvor og med hvem vi tilbringer de fleste af vores vågne timer. Det er et kardinalpunkt i vores forståelse af os selv og andre. Det giver os søvnløshed og succes, frihed og trummerum. Det sikrer adgangsbillet til det fællesskab af arbejdende, der alle lykkeligt eller modvilligt har underskrevet samfundskontrakten. At arbejde er at leve. Er det ikke? Eller er det bare en måde at få enderne til at mødes? Kan det reduceres til et nødvendigt onde eller ophøjes til meningen med det hele?

Arbejde er noget, alle har en mening om. Og kræver mening med. Sådan er det i hvert fald i dag. *Hvad vil du være, når du bliver stor? Hvad laver du så? Hvad skal du så lave nu?* Arbejdslivet forfølger os fra børnehaven til pensionsalderen. Selv uden arbejde er vi 'ledige', og når vi går på arbejde, har vi sjæl og identitet med. Måske er det derfor, statsministeren endte i stormvejr, da hun sidste år gik til kamp for at "aflive den sejlivede myte om, at det at gå på arbejde skal være lystbetonet". For hvis det ikke skal være lysten, der driver værket, hvad skal det så være? Velfærdsstaten, velstanden, vores egen velvære eller hinandens velvilje?

Golden Days

Og hvorfor vækker det modstand, når nogen vil reducere arbejdslivet til madpakker, lønningsdage og fyraften? Er vi blevet forkælede, eller er det rimeligt at kræve mere af hverdagen end det?

Mening og arbejde har ikke altid fulgtes ad. I antikken var arbejde meningsløst, fordi det stod i vejen for dannelse, og frie borgere beskæftigede sig helst med kunst, filosofi og politik, mens det grove arbejde blev udført af slavegjorte. I middelalderen blev arbejde set som Guds straf, som en forsinket regning for at have spist af kundskabens træ. Først fra renæssancen og frem blev arbejdet til en næstekærlig handling og et etisk anliggende. Den protestantiske arbejdsetik blev forståelsesrammen om arbejdet, der nu skulle bære lønnen i sig selv. Men er det i dag stadig pligtfølelsen, der spørger? Selvom Gud er død, og hammer og høtyv er skiftet ud med hæve-sænkeborde og storrumskontorer?

Arbejdsmarkedet har gennem de seneste århundreder ændret sig så radikalt, at det næsten ikke længere er til at genkende. Der er ikke mange tilbage af de skagensfiskere, P.S. Krøyer uddødeliggjorde i sine malerier, eller de limfjordsfiskere, Hans Kirk skrev om. Og hvad med Anna Anchers bønder i marken? L.A. Rings kalkmænd og drænrørsgravere? Martin Andersen Nexø's landarbejdere eller Edvard Munchs fabriksarbejdere? Ja, for den sags skyld Tove Ditlevsens vaskekoner eller Dan Turélls mælkmænd? Alle var de, høj som lav, noget i kraft af deres titel og profession. I dag fordrer tidsånden i stedet agile medarbejdere fuld af forandringsparathed, og det er de færreste, der kommer til at indløse Dronningens Fortjenstmedalje for lang og tro tjeneste i samme stilling. Men arbejder vi stadig for det samme? Eller er selve drivkraften bag arbejdet for altid forandret?

Hvad laver du så? undersøger arbejde som mål, middel, pligt og identitet. For os som individer, som samfund og som fællesskab. Vi dykker ned i førstehåndsberetningerne fra dem, der gjorde en forskel, dem, der kom efter lukketid med kost og spand, dem, der gik ned med stress, og dem, der tog på lederkursus. Vi inddrager forestillinger, fantasier og kulturhistoriske skildringer af arbejdet, når vi spørger, hvordan vores arbejdsliv har set ud gennem tiden. Endelig udforsker vi arbejdsmoralen, deltidsstillingen, dagligdagen og drømmejobbet. For hvad er meningen med det hele? Hvorfor arbejder vi?

Eksempler på undertemaer:

- Mit arbejde og dit arbejde – individets forhold til arbejde
- Arbejde for at leve vs. leve for at arbejde
- Mening med arbejde – fra Edens Have til det moderne karrieremenneske
- Identitetsdannelse og anerkendelse
- Arbejdsmoral – pligt og lyst, fornuft og følelser
- Professioner, titler, faglighed og håndværk
- Personlig udvikling gennem arbejde
- Arbejdets idéhistorie – hvor kommer vores forståelse af arbejde fra?
- Skildringer af arbejde og arbejdere i kulturhistorien
- Stress, sygemeldinger og langtidsledighed
- Folkeskole og uddannelse – hvad vil du være, når du bliver stor?

WORK BITCH!

”Alle har en chef, som de gerne vil nik’ en skalle,” synger Tobias Rahim, og selvom det forhåbentligt er en sandhed med modifikationer, så tegner han præcist konturerne af den konflikt, der løber som en rød tråd gennem arbejderhistorien. Konflikten mellem dem på direktørgangen, og dem på gulvet. Mellem dem, der bestemmer, og dem, der udfører. Er det ikke netop i skyggen af den ubalance, at de største arbejdskampe bliver udkæmpet?

Arbejdets historie er også magtens historie. Og den historie er både en historie om godsejere og fæstebønder, industrimagnater og fabriksarbejdere, mellemledere og projektassistenter. Men det er også en fortælling om flere århundreders kamp. For arbejde, frihed og hvile, som der stod på bannerne, da fagbevægelsen gik på gaden i kampen for den 8 timers arbejdsdag. For løn, rettigheder og bedre vilkår. Men også en kamp for at få lov til arbejde for alle dem, der ikke har været plads til på det traditionelle arbejdsmarked. Arbejdet er en kampplads, og vundet terræn varer ikke altid ved.

I foråret 1899 gik en forsamling af nordjyske snedkere på strejke for mere i løn, og hvad der startede som en lønforhandling i hårdknude, udviklede sig over fire måneder til Danmarks-historiens største arbejdskamp med 40.000 arbejdere i lockout. Det var hverken første eller

Golden Days

sidste gang, nogen udfordrede den gældende orden. Bare det seneste årti har vi haft lærer-lockouten, sygeplejerskestrejken og protesterne mod afskaffelsen af store bededag, der alle trækker tråde til tidligere tiders barrikader. "Mussel-løn er ussel løn," råbte porcelænsmalerne fra Den Kongelige Porcelænsfabrik, da de i 1976 strejkede ved Storkespringvandet. #ViErMereVærd råber sygeplejersker og pædagoger i denne tid i kampen mod uligeløn. Men hvad har kampene på tværs af historien til fælles? Og hvordan har oprør og bevægelser forandret arbejdsmarkedet?

Tobias Rahim har fået en ny generation til at synge med på en magtkritik, der er så gammel som arbejdet selv. Og det i en tid, hvor det deltidsarbejde på Mucki Bar, han synger om, står til heftigere diskussion end nogensinde. Fra Kaare Dybvads arbejdsopråb til Maj My Humaidans hamsterhulsexit på Ærø. Fra Svend Brinkmanns opgør med omstillingsparatheden til Olga Ravns skildring af kvinders usynlige arbejde. Fra pseudoarbejde til omsorgsarbejde. Fra pligt til lyst. Fra fuldtid til deltid. For hvordan, hvor meget og hvorfor skal vi i det hele taget arbejde? Hvad tæller som arbejde? Og hvem får lov til at bestemme det?

"Det er svært at forestille sig, at Niels Bohr havde udviklet sin atommodel på en fire-dages arbejdsuge," skriver Kaare Dybvad i sit nye arbejdsopråb 'Arbejdets Land'. Ikke desto mindre er der mange, der er uenige. Og kampen om arbejde handler ikke længere kun om løn og vilkår, og den foregår heller ikke kun på gaden. Quiet Quitting og The Great Resignation. Fire-dages arbejdsuge og en mere ligelig fordeling af omsorgsarbejdet. Borgerløn og bullshit jobs. #MeToo og magtmisbrug. Den voksende FIRE-bevægelses mantra om Financial Independence Retire Early. Alle banker de på døren og beder os om at gentænke vores arbejdsmarked. For hvad arbejder vi for? Og hvor udkæmpes kampen om arbejdet i dag?

Work bitch! tegner arbejdet som kamplads, når vi kortlægger arbejdets fællesskaber, magtdynamikker og alliancer. Vi prikker til samfundskontrakten og forventningen til det produktive menneske og spørger, hvorfor vi i dag diskuterer arbejde som aldrig før. Endeligt opridser vi arbejderhistorien og udforsker, om den endegyldigt er blevet til en medarbejderhistorie. For er der stadig noget at kæmpe for? Til kampdagen og i hverdagen? Eller er det tid til, at pseudoarbejderne og det nye prekariat vågner fra dvalen og går på barrikaderne?

Eksempler på undertemaer:

- Arbejdsmarkedet – arbejdstager, arbejdsgiver, demokrati?
- "Samfundskontrakten" – forventningen om produktivitet og værdi
- Fællesskaber, kollegaer, chefer, familie
- Magt – hierarkier, klasser, ledelse, magtmisbrug
- Arbejderorganisering – fagforeninger, bevægelser
- Feministisk økonomi og kvinders arbejde i et historisk perspektiv
- Oprør, strejker, opstande, rettigheder – fra Septemberforliget til #ViErMereVærd
- 8-8-8, quiet quitting, anti-work, 30 timers arbejdsuge
- Barrierer og handicap – hvordan ser et inkluderende arbejdsmarked ud?
- Arbejdspladsen – trivsel, miljø, anerkendelse og stress
- Omsorgsarbejde – hvad tæller som arbejde? Og hvem bestemmer det?

Golden Days

HARDER, BETTER, FASTER, STRONGER

Work smarter, not harder dikterer en af det moderne arbejdslivs slidte klichéer. Ud med knofedt, ømme rygge og lange dage og ind med effektivitet og optimering. Men sloganet rummer mere end en ledelsesfloskel, der får os til at trække på smilebåndet. For opsummerer devisen ikke i virkeligheden den grundlæggende drift bag civilisationens udvikling? En universel længsel mod en work-life-balance med mindre fokus på overlevelse og mere tid til sjov og ballade? Mindre business og mere pleasure? Eller er det for enkelt at tilskrive et slogan ansvaret for, hvordan vores arbejdsliv ser ud i dag? Handler det snarere om en urmenneskelig drift efter fremskridt?

Engang levede vi alle fra hånden til munden i bogstaveligste forstand. Længe før der var nogen, der talte om fyraften og flexetid, sled vi på jagtmarkerne og i skovbunden for at holde sulten for døren og den næste generation i live. Gradvist lærte vi at beherske ilden, at udvinde metaller til våben og værktøj og fremstille tekstiler af naturens råstoffer. Vi opfandt hjulet.

Golden Days

Skriften. Mønterne. Uret. Opfindelser, der igennem århundreder blev forfinet af skiftende hænder, indtil de til sidst havde transformeret vores verden til uigenkendelighed. Men hvorfor alle disse opfindelser? Hvorfor den evige drift mod optimering og effektivisering?

Vores arbejde er i forandring. Det har det været i samtlige kapitler af civilisationens historie. I dag er ilden og uret old news. Kvanteforspringene er accelereret, og robotterne er ikke længere bare på vej. De er her. Netop som vi havde fået kasseret ringbindene til fordel for iCloud og var blevet dus med internettet, kom ChatGPT og den kunstige intelligens og kickstartede begyndelsen på endnu en ny teknologisk tidsalder, vi endnu kun kan skimte konturerne af. Men det, vi ser, både forbavser, fascinerer og forfærdier os. For at en ny og på mange måder smartere verden venter, det er svært at betvivle. Men er maskinerne ven eller fjende? Og giver historien nogen praj?

Programmører, journalister, økonomer, kunstnere og Golden Days-programlæggere kigger sig nu nervøst over skulderen. For pludselig kan jobs og funktioner, vi så længe har overbevist hinanden om naturligvis måtte kræve et rigtigt menneske, varetages af kunstig intelligens. Fuldstændig ligesom William Bucket, den godmodige far i 'Charlie og chokoladefabrikken', hvis job er at skrue låg på tandpastatuberne. Det tager akkurat én ny robot, og så er han arbejdsløs. Teknologihistorien i pixibog-format. Men som med Charlies far, der til sidst ender som robotreparatør, så er fremskridtet ikke kun håbløst. Massearbejdsløsheden truer altid lige om hjørnet, men samtidig er beskæftigelsesraten i Danmark højere end nogensinde. Vi er ikke blevet arbejdsløse, men vi arbejder på en anden måde. Det er historiens mantra.

Hype og hysteri er teknologiens faste følgesvende. Tag bare Sokrates, som frygtede, at skriftsproget ville degradere vores evne til at huske og memorere. Eller de britiske og franske maskinstormere, som i løbet af 1800-tallet saboterede den industrielle revolutions mange nye maskiner i frygt for arbejdsløshed. Og hvad med 1970'ernes matematiklærere, der så med skepsis på de nymodens lommeregner? Hvad er det ved teknologien, der skubber til vores værste mareridt? Er det et fænomen, der hører det moderne samfund til, eller harcellerede man også i sin tid mod ilden og hjulet? Og hvorfor bliver vi ved med at optimere på trods?

Harder, better, faster, stronger tager på tour de force gennem arbejdets teknologihistorie og undersøger, hvordan nybrud og opfindelser har forandret vores arbejde. Vi fortæller innovationens kulturhistorie fra Gutenbergs bogtrykkeri til AI og fra hjulet til Fords samleband, når vi går med på menneskets evige jagt på optimering. For hvad og hvem er det, der driver udviklingen? Og hvad betyder det for arbejderen og medarbejderen? Vi forsøger at finde balancen mellem hype og hysteri, når vi spørger til frygten for vores egen overflødighed og tryktester de løfter om større, hurtigere, bedre og stærkere, som menneskets største opdagelser altid har varslet.

Eksempler på undertemaer:

- Teknologiske kvantespring – fra hjulet til AI
- Arbejdets forandring gennem tiden
- Hype og hysteri – opfindelser, nybrud og frygten for vores egen overflødighed
- Den arbejdende krop – det manuelle vs. det intellektuelle
- Effektivitet, optimering og pseudoarbejde
- Robotter, automatisering og det medarbejderløse samfund
- Fra håndens til hovedets arbejde – og omvendt
- Maskinstormere og teknologiforskrækkelse – fra Sokrates til sølvpapirshatte

ARBEJDSLANDSKABER

Advokatkontoret findes. Autolakeringsværkstedet. Bageriet, børsen og biblioteket. Daglejen, dagbladet og delikatesseafdelingen. Folkeskolen, forlaget og fiskehandlen findes. Lufthavnen og laboratoriet. Og uanset om du er havnefoged eller HR-chef, keramikker eller kørelærer, sælger eller sygeplejerske, så udgør arbejdspladsen sit eget kosmos. Universer adskilt fra resten af vores verden. For hvad snakker man om i frokostpausen? Er der en usynlig dresscode? Må man tage shorts på om sommeren? Smalltalker man med chefen? Hvornår går man hjem fra julefrokosten?

Måske er det derfor, vi er så nysgerrige på at høre om andres arbejde. For her får vi adgang til universer, der normalt er lukket land. Det samme gælder i kulturens portrætter af arbejdspladsen. Fra hospitalsserierne 'Grey's Anatomy', 'Scrubs' og Lars von Triers 'Riget' til DR-dramaerne 'Rejseholdet', 'Broen' og senest 'Huset', der giver indblik i det hårdkogte liv i politikården og bag fængselsmurene. Fra hele Danmarks yndlingsserie 'Matador', der på mange måder er ét langt indblik i arbejderliv og arbejdsliv, til succes-serien 'Succession', der giver et iskoldt indblik i en global medievirksomhed og et giftigt familieimperium. Fra Jonas Eikas lagerarbejdere i 'Lageret, Huset, Marie' og Kenneth Jensens slagteriarbejdere i 'Tragedie plus tid' til myriaden af akademikere, frisører, centervagter og efterlønnere i Lone Aburas 'Den svære toer'.

Golden Days

Samtidig er arbejdspladsen et uendeligt reservoir for satiren. Tag bare kultserien 'The Office', der igennem ni sæsoner grillede det åbne kontorlandskabs absurditeter på en fiktiv papirfabrik. Eller meme-konger som Herlige Svend, Fantastiske Forældre eller Skammekrogen, der på Instagram gør grin med MUS-samtaler, stereotype arbejdsuniformer og firmafester. Men hvorfor er post-its og kaffeautomater, crocs og julefrokoster noget at grine af? Hvorfor er arbejdslivet kilde til evig morskab?

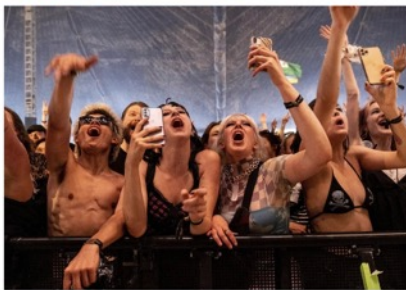
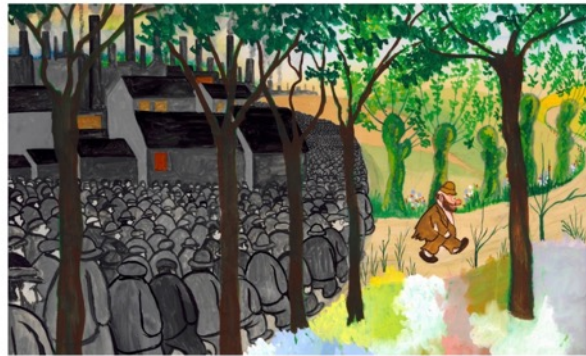
Professioner aflejrer sig også i udseende. Engang var arbejdere til at genkende. I postvæsenet, hæren, statsbanerne, brandvæsnet og folkekirken var man tjenestemandsansat og bar sin uniform med stolthed. Det samme gjorde embedsmænd og funktionærer, og symbolværdien i guldbroderede distinktioner, epauletter, galoner, etatsmærke og farven på uniformen måtte ikke underkendes. Håndværkere fik deres arbejdstøj fra lokale skræddere og senere odenseanske Kansas eller sønderjyske F. Engel.

I dag er der stadig en håndfuld erhverv, som sosu-assistenten, politibetjenten, lægen, stewardessen og kokken, der bærer uniform. Men ironisk nok er det lettere at genkende et Wolt-bud end en funktionær på trods af, at de som løsansatte er så langt fra tjenestemandstatus, som man kan komme. Man skal være in-the-know for at vide, at Patagonia-fleecevesten er blevet finanssektorens nye dresscode, og at Airtox ikke alene er blevet førende på sikkerhedssko, men også er højeste mode i visse dele af de københavnske saloner. For der er stadig kvinderne for, hvad man må, og hvad man må have på. De er om muligt kun blevet stærkere, selvom de er blevet mere usynlige. Og måske netop derfor er vores daglige ophold på arbejdspladsen stadig så fascinerende?

Arbejdslandskaber tager med på fabrikken, i det åbne kontorlandskab, i atelieret, på hospitalsgangen og på Zoom. Vi zoomer ind på arbejdspladsens kosmos og udforsker omgangstonerne og ritualerne, værdierne og anekdoterne, uniformerne og de uskrevne regler. Vi ser nærmere på Carhartt-jakken, jakkesættet og tandlægekitlen. Tømmestokken og fyldepenen. Daglejen, skurvognen, lærerværelset, printerrummet og direktørkontoret. Både for at undersøge arbejdets æstetik og design og for at spørge til arbejdslivets synlige og usynlige koder. Vi dykker ned i arbejdets ritualer fra møder til MUS-samtaler og fra firmafesten til hjemmearbejdet. For hvordan ser vores arbejdspladser og kolleger ud? Har de altid set sådan ud? Og hvorfor har vi indrettet os, som vi har?

Eksempler på undertemaer:

- Arbejdspladser – kontorlandskab, fabrikken, atelieret, Zoom
- Artefakter og symboler – post-its, kaffeautomater, kopimaskiner, tommestokke
- Uniformer – sikkerhedssko, kitler, Patagonia-vesten, dresscode og casual Friday
- Ritualer og begivenheder – morgenmøder, MUS-samtaler, fredagsbar, frokostpause, firmafest
- Ophævelsen af den traditionelle arbejdsplads – digital nomads og hjemmearbejde
- Æstetik, design, rum, steder og praksisser
- Suit vs. sweatpants – hvilke symboler forhandles inden for forskellige brancher?
- Satire og memes – arbejdspladsen som komisk genstand

OUT OF OFFICE

"Tak for din mail. Jeg holder fri og tjekker derfor ikke min mail." At sætte autosvaret til fredag eftermiddag er en af de mest forjættende fornøjelser, det moderne kontorliv har at byde på. I hvert fald for nogen. For andre er det et ritual, man helst var foruden. For hvem er vi, når vi ikke er på arbejde? Når privatlivet kalder, og vi igen skal handle ind, passe børn, sortere skrald og finde ind i rollen som samfundsborgere, forbrugere, forældre og fodboldfans?

Lad champagnepropperne sprænge! Fyraften og ferie er arbejdets tiltrængte antitese. Friheden fra pligt og krav om produktivitet. Pause fra hamsterhjulet. Tid til belønning. Oplevelsesøkonomiens højtid. Og frihedens domæne er langt fra ukendt territorium i kulturhistorien. Tag bare de franske impressionisters mange frokoster i det grønne, Skagensmalernes talrige skildringer af spadsereture langs stranden og badeture i de blå timer eller Willumsens 'Bjergbestigerske' langt fra stress og jag. Filosofen Bertrand Russells 'Hyldest til lediggang'. Techno- og ravekulturens afvisning af den grå hverdag til fordel for klubbens rytme. Rocken og punkens afvisning af det borgerlige samfund i ét og alt. Men er friheden faktisk afhængig af arbejde? Fungerer den, som den skal, hvis den ikke er et afbræk? Eller sidder pligtetikken alligevel for dybt i os til at nyde uden at yde?

Golden Days

Fritid er ingen ny opfindelse. Men det er i dag tættere på allemandseje, end det nogensinde har været. Op til midten af det 19. århundrede var fritid en luksus kun bourgeoisiet og overklassen havde råd til. Men med industrialiseringen, den sænkede arbejdstid efter 8-8-8-oprøret og den voksende middelklasse bredte privilegiet sig til stadig flere. Man begyndte at indrette byerne med rekreative grønne områder, der skulle øge arbejdernes trivsel i frikvarteret mellem fyraften og mødetid – såvel som bundlinjen hos arbejdsgiveren. I dag er fritid en menneskerettighed på linje med uddannelse og rent drikkevand. Og vi vil kun have mere af den.

Tid er penge, lyder den gamle devise. Men hvad så med fritiden? Det er her, vi bruger den løn, vi har brugt vores bedste timer på at tjene. Det er her, vi endelig har tid til at pleje og udleve den del af vores identitet, vi gemmer væk mellem 8 og 16 mandag til fredag. Og fritid er en megatrend. Tidsånden dikterer at gå ned i tid og stå af ræset. I en rundspørge fra 2023 meddelte 43 % af de danske lønmodtagere, at de ønskede at gå ned i tid, selvom det også betød at gå ned i løn.

Men én ting er, hvad det betyder for samfundsøkonomien. Det er økonomerne stadig et godt stykke fra at være enige om. Men hvad skal vi så lave? Få læst nogle af de klassikere, der står og samler støv i bogreolen? Skal vi til selv at kærne smørret til levebrødet? Eller bliver der endelig tid til, at alle i hjemmet deles ligeligt om omsorgsarbejdet? For hvordan ville verden i det hele taget se ud, hvis vi gjorde op med lønarbejdet? Ville vi komme tættere på meningen med det hele – eller er lediggang vitterligt roden til alt ondt?

Out of office undersøger, hvem vi er, når vi ikke arbejder. Når vi flexer, holder fyraften og tager på ferie – og når vi går ledige, går på efterløn eller stempler ud efter lang og tro tjeneste. For hvad er arbejdets betydning uden for arbejdet? Hvem er vi uden arbejde? Og er arbejdet altid frihedens modsætning – eller måske snarere dens forudsætning? Vi går på jagt i lønarbejdets randområder, når vi ser på, hvordan tiden efter fyraften er skildret i kulturhistorien. Fra guldalder-malernes søndagsfrokoster i det grønne og ekspressionisternes værtshusbesøg til Instagram-alderens oplevelsesøkonomi og kvalitetstid med Den Store Bagedyst. Og vi spørger, om vi stadig kan skelne så hårdt mellem work og life, som vi plejede i en tid præget af karrieredrømme og interestetimer, korte projekt-ansættelser og kvindernes fortsatte 'double shifts' på jobbet og i hjemmet?

Eksempler på undertemaer:

- Det vi laver, og dem vi er, når vi ikke er på arbejde
- Fritid, flextid, fyraften og ferier
- Pension, efterløn, ledighed mv. – hvem er vi uden arbejde?
- Mandag-fredag vs. weekend – hvad er forholdet mellem arbejde og fritid
- Forbrug, løn og penge – den første i måneden
- Frivilligt arbejde og foreningsliv
- Work-life-balance og sammensmeltningen af det private og det professionelle
- Fritid gennem historien – fra borgerskabets søndagsfrokoster til arbejderfrikvarter
- Ungdomskultur og afvisningen af det traditionelle arbejdsliv
- 'Double shifts' og *mental load* – arbejde efter fyraften
- Influencere og oplevelsesøkonomi

INFORMATION TIL SAMARBEJDSPARTNERE

Vigtige datoer

- Januar–april 2024: Udvikling af arrangementer til festivalen
- 1. maj 2024: Programdeadline for indlevering af arrangementer
- 6.–22. september 2024: Festival

Hvad forpligter du dig til som festivalpartner?

- At udvikle og producere arrangementer, der er tilpasset festivalens tema og kuratering
- At holde øje med, om arrangementet er indtastet korrekt på Golden Days' platforme og løbende holde os underrettede om ændringer, aflysninger og udsolgte arrangementer
- At kommunikere at arrangementet er del af Golden Days og formidle gennem egne platforme og netværk, herunder fx Facebook, Instagram, nyhedsbreve og hjemmeside
- At tage ejerskab over festivalidentiteten og være med til at skabe sammenhæng gennem festivalen – ved eksempelvis at bruge festivalidentiteten i eget materiale, lave henvisninger, hænge plakater op, lægge programmer frem mv.
- At indberette publikumstal efter arrangementers afvikling

Kuratering

Festivalens program og indhold kurteres af festivalsekretariatet. For at sikre en festival af høj kvalitet, til glæde for både festivalpartnere og publikum, er det vigtigt og en præmis, at de tilmeldte arrangementer forholder sig specifikt til årets festivaltema og de fem tematikker, der udgør årets kurateringsgreb (se de fem beskrivelser ovenfor).

Deltagergebyr

For deltagelse i festivalen koster det 3.000 kr. ex moms. Nedenfor kan I se, hvad gebyret dækker over. Det er dog muligt at omgås gebyret, hvis I producerer og opsætter markedsføringsmateriale med årets festivalidentitet eller iværksætter lignende kommunikations-initiativer på fx sociale medier. Vi layouter et par bannerskabeloner som en del af den grafiske partnerpakke. I er naturligvis meget velkomne til at kontakte os, hvis I har spørgsmål til gebyr og/eller konverteringsmuligheder. Deltagergebyret dækker:

- Sparring ift. udvikling og markedsføring af jeres indhold
- Adgang til festivalens visuelle kampagneidentitet og grafiske elementer
- Synlighed i festivalavisen, der distribueres i 20.000 eksemplarer til kulturinstitutioner, caféer og biblioteker i Storkøbenhavn, samt i det digitale program på goldendays.dk
- Korrektur og redigering af arrangementstekster
- Levering af festivalaviser og plakater direkte til jeres dør
- Omtale i festivalens nyhedsbrev i perioden fra juni til og med september. Nyhedsbrevet har 5.000 modtagere og udsendes flere gange op til og under festivalen
- Eksponering via digitale og sociale medier som Facebook og Instagram
- Pressemeddelelser med fokus på hele festivalen til fri afbenyttelse samt presseindsats til både nationale og lokale medier
- En digital og en byrums-festivalkampagne der bl.a. rummer annoncer, plakater, bannere, abribusser og pyloner

Golden Days

Diversitetspolitik

Golden Days ønsker aktivt at bidrage til en større diversitet i kulturbranchen, og vi har de seneste år arbejdet metodisk med repræsentation, når vi kuraterer, booker og udvikler. Hvert år strukturerer vi indsatsen i en evaluerende analyse af køns- og aldersrepræsentation i det samlede festivalprogram. Analysen går på tværs af programlægning (optælling og metodisk synliggørelse) og kommunikation/markedsføring (både på skrift og i visuelt materiale). Det skal være et redskab til at opfange underrepræsentation og blindspots i festivalprogrammet. Vi vil gerne både opfordre og inspirere vores samarbejdspartnere til at arbejde med de diversitetsudfordringer, I måtte støde på og i samarbejde med os arbejde for en bred og mangfoldig repræsentation på tværs af køn, alder og etnicitet i festivalens program. På den måde kan vi sammen ændre den måde, vi skriver og formidler vores kulturhistorie på.

Kontakt og sparring

I er meget velkomne til at kontakte os, hvis I har spørgsmål eller behov for sparring til jeres arrangementer.

Skriv til festivalens programteam:

Jonathan West Carstensen: jonathan@goldendays.dk

Emilie Scherffenberg-Møller: emilie_moeller@goldendays.dk